

La festa dels sentits

Quan vam arribar al Parc de la Quinta Amèlia vam haver d'ajudar a preparar les proves, que eren 5.

Quan van arribar els necessitats, cada un va haver de acompanyar un nen o nena, fins a la plaça que hi ha el davant de l'edifici. Quan vaig veure els nens, vaig pensar que teníem molta sort d'haver nascut correctament i de no haver tingut accidents molt greus, inclús mortals.

A mi em va tocar acompanyar una nena que es deia Sara, però molta gent li deia Sarita. Ella no podia parlar, però entenia a la gent quan parlava.

Vam començar per la prova del gust, que consistia en fer un suc amb moltes fruites.

Vam estar molt temps allà i em vaig *agobiar* una mica.

La següent prova era la millor, per a mi. Era la prova de la vista: estava situada sota de l'edifici. Era una sala amb una llum intermitent de color blau, tot el que era de color blanc brillava molt. Els van ensenyar mini-botelles, amb aigua i purpurina. Era una prova molt divertida.

Després vam anar a l'últim espai. Era el de música. Tractava d'escoltar tres tipus de música diferents i tocar amb ella, els tres tipus eren: música Africana, Asiàtica i Llatina. A mi la que em va agradar més era la llatina, a la Sara li agradava molt la asiàtica.

Després vam anar a veure un espectacle de dansa que feia l'escola de ball Vàrium. La part que em va agradar més va ser la que es feien passar per robots. Vam "ballar" una mica i vam fer un túnel perquè passessin tots els nens i nenes.

Quan vam acabar vam tornar a la plaça del davant de l'edifici, ens van donar "xuxes" o laminadures. Les escoles es van emportar els seus nens, nosaltres vam tornar a l'escola.

Adrian Dotel P.

Què em va semblar la festa dels sentits

Aquest dilluns 25 d'abril va ser la festa dels sentits. Va ser molt divertida i a més, jo anava amb l'Alba Piquer i quan anem dues és més divertit.

A mi em va agradar molt anar per tots els tallers, però els que més em van agradar van ser els tallers de la vista i el ball dels 10 anys de la festa. Ja sabeu quin dic, no? Em va agradar molt. Va ser molt divertit estar allà, a la festa. Vam ajudar en moltes coses, tant en portar taules, aigua... com acompanyar els nens/es nois/es que tenien discapacitats.

Hi havia un nen que es deia Jordi, que ens volia conèixer a tots. En Jordi que tenia l'ajuda d'en Víctor, era molt simpàtic.

Aina Jorba Tort
28/4/2010

Festa dels sentits

Avui, dia 26 d'abril, la meua classe i jo hem anat al casal de la Quinta Amèlia, a ajudar a nens i nenes amb discapacitats.

A l'arribar hem trobat molta gent, alguns nens necessitaven cadira de rodes i altres podien caminar.

La primera cosa que ha fet el Batet una vegada hem arribat, ha sigut formar grups i ajuntar-nos amb els nens discapacitats. Tothom tenia grup, la gent parlava amb el nen o nena que li havia tocat.

Al passar una estona la Maria Antònia ha donat per començada l'activitat. L'activitat consisteix en acompanyar al teu nen o nena als següents tallers: al taller de l'olfacte, al taller del tacte, al del gust i finalment al de la vista.

Jo, junt a una altra nena de la classe, hem ajudat a una nena que es diu Àngela; ella te "síndrome de Down" i a més d'això també ha de portar un audífon a cada orella. L'Àngela no ens ha parlat en tota l'estona, però gràcies als gestos que ens feia sabíem si estava enfadada o contenta.

A l'arribar al taller de l'olfacte s'ha posat molt contenta. Les monitores ens han explicat què s'ha de fer per sentir l'olor de les fulles. Quan l'explicació ha acabat l'Àngela ha agafat un grapat de fulles i les ha començat a esclafar (tal com les monitores havien dit que féssim, clar!). Nosaltres hem ajudat a l'Àngela amb tot el que hem pogut, però no ens ha deixat fer quasi res. Les monitores s'han adonat del que passava i han fet que ens acostéssim més, i així ho hem fet.

Ha arribat l'hora de canviar de taller quan l'Àngela ha descobert l'olor de les fulles de menta; les ha agafat i s'ha amagat rere de la taula de "ping-pong", al cap de tres minuts i amb l'ajuda de les monitores, hem aconseguit que deixés d'olorar les fulles de la menta i que es dirigís cap a l'altra taula. A l'altra taula els han fet olorar terra. A mi m'ha semblat que a l'Àngela li agradava més la menta.

Poc després ens hem anat a la tercera taula i l'Àngela ha plantat una flor. Una vegada l'Àngela ha plantat la flor ens hem dirigit al taller del tacte.

Allà l'Àngela s'ha hagut de treure les sabates i els mitjons, ja que el taller consistia en tocar coixins i altres coses amb els peus.

Primer l'Àngela ha estat caminant per diferents terres com ara: coixins de plomes, coixins de sorra, coixins d'arròs, gespa, llana i molts més materials. En acabar ens hem dirigit cap a una catifa que tenia al damunt un piló de farina, en veure-la s'ha posat a saltar i a trepitjar-la, se la veia molt contenta. A continuació dues encarregades d'aquell taller han vingut amb

raspalls disfressats d'insectes, amb ells han intentat fer-li pessigolles. Dic han intentat, per què cada vegada que anaven a iniciar l'acció, l'Àngela ens agafava dels cabells, a la meva companya i a mi.

L'Àngela no ha realitzat el taller del gust per si de cas no tingués alguna al·lèrgia.

Ens hem dirigit a l'últim taller, aquest no era a l'aire lliure com la resta, era dins una habitació, amb els llums tancats. Els fluorescents aquells que transformen els objectes, la roba o bé els mobles en coses brillants. Els monitors han tirat confeti de color blanc perquè brillessin, altres monitors tenien ampolles amb aigua i purpurina que enfocaven amb unes llanternes. Al final tots hem acabat jugant amb globus i ens han regalat una polsera per a cada nen.

Alba Salvadó
26/4/2010

Descripció del dia dels sentits

A la festa del sentits em vaig sentir molt a gust. Volia ajudar, sentir-me útil. Va ser molt divertit ajudar els nens amb discapacitats, donava gust ajudar a la gent.

A mi em va agradar quan vaig fer-li el massatge als peus amb la farina: veia com estirava la cama per què li féssim més massatge. Jo no sabia ben bé si ella s'ho passava bé, però per la cara que feia, crec que s'ho va passar de meravella.

La meva nena no podia menjar, per què tot el que menjava li anava els pulmons. I és clar en el taller del **nyam**, que era de fer un suc de fruita, el suc me'l vaig haver de beure jo. Estava boníssim!

Iu
29/4/10

Un dilluns feliç

El dilluns dia vint-i-sis d'abril vam anar al parc de Sta. Amèlia, allà hi havia uns tallers que havien muntat unes noies i nois de la Universitat Blanquerna. Ells van fer-ho tot i nosaltres vam ajudar.

Al cap d'una estona, va arribar una furgoneta blanca, on hi anaven nens i nenes d'educació especial de l'escola Pedralbes.

D'allà va baixar un nen que es diu Jordi. Vaig veure des del primer moment que estava molt content d'anar allà. Així que el que va fer, va ser dir-nos hola i preguntar-nos el nom Jo em vaig sentir feliç sabent que ell, a part de content també estava feliç veient tants nens i nenes. A en Jordi el va acompanyar el Víctor. Jo, amb la Nina, vam acompanyar l'Anna, que també estava molt contenta. A ella la van ajudar, anàvem d'un taller a un altre i cada cop tenia més confiança en nosaltres.

És el que em va fer més feliç.

Clara Carrera Ximenis

La Festa dels sentits

Aquest dimecres vam anar a la Festa dels sentits. És una festa que es celebra des de ja fa uns anys. Consisteix en que alumnes d'escoles d'Educació Especial de Sarrià es reuneixen, són nens que tenen alguna discapacitat mental o física. A mi em va tocar portar, juntament amb en Mariano, un nen que es diu Albert. L'Albert va en cadira de rodes. Jo quan portava l'Albert pels diferents tallers em sentia molt bé, per què sabia que estava ajudant a algú que necessita ajuda. Durant els primers minuts d'estar amb ell vaig sentir llàstima, perquè l'Albert no parava de plorar. Em vaig sentir molt satisfet en veure que en algun moment l'Albert es divertia. Em vaig emportar un disgust en saber que l'Albert no podia fer el taller més divertit, el de fer un suc de fruites; no podia perquè tenia una al·lèrgia a les fruites. Un altre problema que tenia l'Albert era que li costava una mica notar els diferents tactes.

Després d'haver pogut ajudar a un nen discapacitat notes una sensació molt gratificant. Espero que algun altre dia pugui fer un taller semblant a aquest.

LA FESTA DELS SENTITS

La sortida dels sentits per mi va ser important perquè allà em vaig adonar que no puc dir res de com sóc ni queixar-me, per què hi ha casos pitjors, com els nens autistes..., Els hem de tractar com un més de nosaltres perquè es sentin com nosaltres. És divertit veure'ls jugar i veure'ls com ho fan perquè els entenguem... El més important que he après ha sigut relacionar-me amb aquests nens i saber com són. Al final de tot em va saber greu perquè els nens que portaven cadira de rodes o eren immòbils no van poder ballar; em va saber greu però igualment s'ho van passar bé.

Penso quina sort que he tingut i miro al meu voltant i veig gent ballant i m'apunto i mentre ballo recordo que bé que m'ho he passat. Ja no els veuré més, perquè l'any que ve ja no estarem a l'Orlandai.

Sempre me'n recordaré del be que m'ho han fet passar i així estaré contenta!!!

Bé, ara ja s'ha acabat i ells segur que estan al cole o a casa i nosaltres igual. Tothom recordarà aquest dia meravellós i espero tindran el bon record dins seu, com jo!!!!

Judit

La festa dels sentits

Va ser una festa molt divertida i que es necessitava ser una persona comprensiva, perquè si no eres comprensiu, de seguida perdies els nervis i no sabies què fer.

Jo vaig estar amb l'Àngela, la teníem l'Alba Salvador i jo juntes. L'Àngela tenia la síndrome de Down, havia de portar ulleres, era sorda i portava aparell per la sordesa. Tenia uns cinc anys, era molt simpàtica, però era bastant manaire. Quan dic manaire, em refereixo a que ens agafava a la Nina, a la Ri, a la Lucia, a l'Alba S i a mi, ens agafava de les mans i, com que no parlava gaire, es posava a ballar i nosaltres també, aleshores ella s'asseia i nosaltres havíem d'asseure'ns perquè si no ens obligava. A part de tot això ella era molt simpàtica i al taller de la vista, com que no ens podíem asseure, ella es va asseure sobre meu. Aquell taller va ser el que es va portar més be. En el taller de tacte primer li vam fer els massatges al cap i no li va agradar gaire, després vam passar pel túnel de discos, que era com un túnel ple de discos que s'hi havien enganxat teles, cartrons, etc... Després vam anar als peus, a les catifes, a la farina i als coixins. S'ho va passar bé, però els raspalls no li van agradar; a l'Alba S. i a mi ens estirava dels cabells i ens feia mal.

A part de tot això, vam aprendre que no és fàcil estar amb aquests nens i nenes, però tenen les mateixes esperances que nosaltres, perquè potser són problemes, però es que tothom en té de problemes. Així que ho trobo una bona lliçó. Per unes hores aquests nens han pogut ser més feliços.

Laia Calderón Font
Dijous, 29 de abril del 2010

Avui gaudim de la companyia de gent especial

Ens encaminàvem cap el parc de la Vil·la Amèlia, amb l'objectiu de passar un bon matí a la festa dels sentits. En arribar, l'únic que hi havia era un camió i les organitzadores de la festa què ens van demanar ajuda per transportar les taules i cadires cap al seu lloc (allà on necessitaven el material per fer els tallers). Cap a dos quart d'onze, van arribar els primers nens "especials" i, en un tres i no res, vam ser-hi tots.

Els orlandins ens vam repartir entre les diferents escoles, cadascú duia un nen. Jo vaig conduir la cadira de rodes de l'Àlvaro, per suposat també hi era ell. L'Àlvaro era un nen de sis anys, sentia poc i era mut. Tenia dos sentits poc desenvolupats. Ja de bon començament vaig esforçar-me per alegrar-li la cara i vaig adonar-me de que, cada vegada somreia més. Quan una cosa li agradava feia tres bots (Això ho vaig anar descobrint de mica en mica). Em sentia bé ajudant a una persona que necessitava un bon cop de mà. Al principi, jo anava mirant què feien els meus companys, per estar al corrent i

veure si em quedava col·lapsa. Però, a poc a poc, em vaig anar sentint més segur de mi mateix.

Tots els tallers van estar força bé. Vaig descobrir que a l'Àlvaro li fascinaven algunes músiques, i vaig entendre que si amb paciència et poses en la pell de l'altre pots analitzar millor una situació i saber també més de tu mateix. Un petit gest en alguns moments és molt, per a uns i per a tots..

Marcel

Divendres, 29 d'abril de 2010

FESTA DELS SENTITS

El meu sentiment en la festa dels sentits ha sigut alegria, perquè m'ha fet veure que en tindre aquest tipus de discapacitat ho pots fer-ho tot. Pots jugar però d'un altre manera.

El nen que em va tocar juntament amb la Judit, es diu Joan. En Joan és un nen molt llest, escolta tot el que li diem, i si tens sort, fins i tot et pot parlar.

Vam fer tres activitats que eren el de l'oïda, el gust i el de la vista.

El de l'oïda fèiem cançons d'arreu del món, com per exemple Xina, Àfrica, Amèrica llatina etc... Cada vegada que fèiem estils de cançons diferents ens donaven un instrument diferent a cadascú, i si no sabien tocar, els ajudàvem.

L'activitat del gust consistia en escollir les fruites que més li agradaven i triturar-les per fer un bon suc, després tastar-ho una mica. En Joan va escollir maduixes, taronges, kiwis i mangos, i tot seguit va fer un suc de totes les fruites que li agradava; s'ho va acabar tot!

El de la vista vam entrar en una sala que estava tot fosc amb unes llumetes fluorescents. L'activitat es tractava de jugar amb la vista.

Passàvem una ampolla amb aigua que estava plena de purpurina per dintre i els hi fèiem observar. Quan va acabar aquesta activitat ens van regalar una polsera a cadascú de record.

Jo no volia que acabés la festa perquè volia compartir més activitats amb ells com per exemple el del tacte. Però la veritat és que m'ho vaig passar molt bé.

Naomi Valdez Espinola

La festa dels sentits

dilluns 26 d'abril de 2010

La classe de 6è de l'escola

Orlandai, ha anat al casal de Sarrià, situat al parc de la "Quinta Amèlia", a ajudar a fer tallers sobre els quatre sentits: l'olfacte, la vista, el tacte i la oïda. Els tallers els feien les diferents escoles d'educació especial, d'arreu del barri.

Els nens de l'escola Orlandai han anat cap a les diferents escoles a acollir un nen o una nena, per ajudar-los o transportar-los pels diferents tallers. Tothom ha agafat un

nen i l'ha acompanyat fins que s'ha acabat el matí. Només dos nens s'han quedat sense ningú a qui acompanyar perquè ja no en quedaven més.

Al final els del "Vàrium", un grup de dansa, també del barri, han fet un espectacle de dansa, a la pista de basquetbol.

Tots s'ho han passat molt bé ajudant a nens amb discapacitats. Hem descobert que: ells poden fer el mateix que nosaltres però amb més temps.

Pau Llansà Ribas